

Otázka: Dopad válek na život lidí a stát

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): Haldik

Prohlašuji, že jsem práci vypracoval samostatně a uvedl všechny zdroje a literaturu, ze kterých jsem čerpal.

Obsah

- Úvod
- Textová část 1
- Textová část 2
- Závěr
- Literatura

ÚVOD

Měl bych na úvod říct, že nás dělí více než dva tisíce let od prvních dochovaných záznamů o válce a válečném umění.

I přes nekonečnou proměnlivost je válka ještě i dnes, stejně jako před dvěma tisícovkami let, největší věcí státu. Stát, který si navenek osobuje legitimitu a monopolní právo války vyhlášovat a vést. Zároveň si vyhrazuje možnost podřídit veškerý svůj vnitřní život a zdroje k potřebám mobilizace pro případný konflikt. I dnes je válka „ místem života a smrti“, válka je organizovanou obranou nebo organizovanou destrukcí životů a hodnot. Válka i nadále zůstává cestou k přežití nebo zkáze, na válečném poli si i v současném světě, rozhoduje nejen o bytí či nebytí lidí, ale mnohdy celých států a jejich institucí, národů a etnických skupin. Válka je jedním nejintenzivnějším a zároveň nejbrutálnějším lidských prožitků.

Válka je jednou ze základních dějinných sil, které všestranně formují politicky, hospodářský, sociální, ale též duchovní vývoj naší civilizace. Zároveň je válka, její formy a projevy, produktem tohoto vývoje. Válka se zároveň stává prostředkem k prosazení politických a ideologických - náboženských cílů. Nástrojem k rozšíření moci a posílení prestiže. Pod tlakem válečných potřeb se proměňuje struktura států, rozpadá se feudální systém a státy se sjednocují.

Naznačil jsem, že válka je vyhroceným a násilným projevem sociálního konfliktu. Konflikt je přítomen v každém meziosobním či mezi skupinovým vztahem. Konflikt je vztah, v němž je určitý jedinec či identifikovatelná, zřetelně vymezená skupina jedinců.

Textová část 1.

Po ukončení 1. světové války a vzniku Československa, zemědělství a průmysly sotva dosahoval k polovině produkce jako před válkou. Navíc existovaly velké rozdíly mezi českými zeměmi a Slovenskem a Podkarpatskou Rusí.

V českém průmyslu dominovala hlavně těžba uhlí a spotřebního průmyslu (textilním, sklářským, cukrovarnickým a pivovarnickým průmyslem). Ale tento průmysl byl často odkázán na dovoz surovin, což od rozpadlé Evropy válkou dost ztěžovalo situaci. Povalečná

krize vyvrcholila po roce 1919, ale díky prvnímu ministru financí Československa a už v roce 1925 byl náš Český stát na tom tak dobře jako před válkou a v roce 1929 dokonce na vrcholu.

Československo se zařadilo mezi nejrozvinutější státy své doby. Třeba výše důchodu na obyvatele, jsme předstihli i Rakousko, Maďarsko, ale i Itálii. A to i, když Slovensko a Podkarpatská Rus nerostla tak průmyslově jak Česko. Nejvíce jsme dominovali ve výrobě letadel, automobilu a zbraní (Aero, Škoda, Tatra, Poldi, atd.)

V roce 1929 kvůli důsledkům (hlavně války) krachu na newyorské burze (jak ji nazýváme „černý pátek“), dopadla sice později, ale taky na Československý stát. Postihla ho hlavně ve spotřebním průmyslu orientovaným na vývoz. Vývoz pokles zhruba o třetinu, ke konci třicátých let se republika ze světové krize hospodářsky začala zotavovat. Ale přišla mnohem větší rána. Na základě mnichovské dohody se v září 1938, bylo Československo nuceno podstoupit pohraniční oblasti Němcům a přiřadit k Německu. Po ukončení 1. Světové války a vzniku Československa se stát dokázal vypořádat s mnohými problémy. Ale 2. Světová válka měla na hospodářský život, zničující dopad. V březnu 1939 došlo k obsazování zbytku českých zemí německou armádou a byl vytvořen Protektorát Čechy a Morava. Na Slovensku vznikl nezávislý klerofašistický stát, který byl ve skutečnosti německým satelitem. Hospodářský život, díky Protektorátu byl velmi ochromen. Nejen kvůli odtržení Slovenska, ale také díky odtržení Sudet, vznikly velké ekonomické problémy.

Textová část 2.

Po 2. Světové válce mohly být Čechy a Morava jedním z nejbohatších zemí Evropy. Ale po sepsání tzv. Košického programu z Dubna 1945 došlo k nastolení cesty k národnostnímu „vyčištění“ prostoru státu, ale také cesta k postupné likvidaci soukromých vlastníků.

Velkou část německého majetku se úspěšně podařilo prohospodařit. Po válce byl počet obyvatel v Československu zhruba 10,5 milionu obyvatel. Vláda tehdy usilovala o zalidnění za každou cenu, ale ne vždy hleděla na „kvalitu“ příchozích vrstev. Počítali, že přijde kolem 2

milionu nových osídlenců. Vláda se snažila doplnit osídlenost, protože během 2. Světové války bylo vyhnáno, zatčeno nebo deportováno kolem 3. Milionu Čechů. Někteří lidé se vraceli ještě do roku 1950.

Dopad znárodnění na Československou ekonomiku, nebylo jen věci politickou, ale manévrem uvnitř Československé ekonomiky. Znárodněovaly se České banky, podniky, statky a plno dalších. Podle statistik bylo znárodněno 3348 ekonomických objektů se 721 600 zaměstnanci.

Závěr

Můj osobní názor na dopad válek je, že nebýt ani jedné z nich, tak Český stát patří mezi nejsilnější a nejdůležitější státy Evropy. Kdyby náš stát po 2. Světové válce a po roce 1968 kdy nás obsadilo Rusko, tak žijeme úplně v jiném státě jako doposud. Jak se říká „ nepsaná dohoda“ mezi USA a Ruskem si nás Rusko, o vlastnilo už po válce. Američanům díky této dohodě zůstalo válkou zdemolované Německo. A když se podíváme kde je dnes Německo a My, tak si myslím, že v některých věcech asi tak 20 let před námi jako platech, zázemí rodin, civilizování apod..

Literatura

Čerpáno:

<http://www.czech.cz/cz/67083-ceskoslovenska-republika-a-protektorat-cechy-a-morava>

http://www.valka.cz/clanek_14362.html

<http://nassmer.blogspot.cz/2008/12/sthovn-etnik-po-roce-1945-vedlo-k.html>

evuepolitika.cz/clanky/618/60-let-od-pocatku-prvni-vlny-znarodnovani-v-ceskoslovensku

2013, Jan Halíč